

АВАКУМА

розділ: **1** 2 3

РОЗДІЛ: 1

Пророцтво, яке бачив пророк Авакум.

² Аж доки я, Господи, кликати буду, а Ти не почуєш? До тебе я кличу: Насильство! та Ти не спасаєш!

³ Для чого неправість мені Ти показуєш та позираєш на муку? А передо мною грабіж та насильство, і суперечка стається, і носиться сварка.

⁴ Тому то Закон припиняється, і не виходить до чину назавсіди право, бо несправедливий вигублює праведного, тому правосуддя виходить покривленим.

⁵ Пригляньтесь ви до народів, і дивіться, і дуже здивуйтеся, бо вчиню Я за ваших днів діло, про яке не повірите ви, коли буде розказане.

⁶ Бо оце Я поставлю халдеїв, народ лютий та скорий, що ґрасує по широкій землі, щоб захопити оселі, які не його.

⁷ Страшний та грізний він, від нього самого виходить і право його, і великість його.

⁸ І від пантер його коні швидші, і від вовків вечерових лютіші.

⁹ Він приходить увесь на насильство, а ціль їх обличчя вперед, і набере полонених, як того піску.

¹⁰ І він глузує з царів, а князі сміх для нього. Він сміється з твердині усякої, бо на вал насипає землі, і її здобуває!

¹¹ Тоді він несеться, як вітер, і перейде, і зґрішить, бо зробить за бога свого оцю силу свою.

¹² Хіба ж Ти не віддавна, о Господи? Боже Ти мій, мій Святий, не помремо! Господи, Ти для суду поставив його, і, о Скеле, призначив його на карання!

¹³ Твої очі занадто пречисті, щоб міг Ти дивитись на зло, і на насильство дивитись не можеш. Чому ж дивишся Ти на грабіжників, мовчиш, коли несправедливий винищує справедливішого від себе?

¹⁴ Ти ж маєш людей, як у морі тих риб, немов ту черву, що пана над нею нема.

¹⁵ Усе це грабіжник витягує вудкою, своїм неводом тягне оце, та збирає оце в свою сітку, тому тішиться він та радіє.

¹⁶ Тому жертву приносить він неводові, і кадить для сітки своєї, бо від них ситий уділ його та добірна пожива його!

¹⁷ Чи на це випорожнює він свого невода, і завжди готов убивати народи без милости?

РОЗДІЛ: 2

Нехай я стою на сторожі своїй, і нехай на облозі я стану, і хай виглядаю, щоб бачити, що він буде казати мені, і що відповідь на жалобу мою.

² А Господь відповів та й сказав: Напиши це видіння і поясни на таблицях, щоб читач його легко читав.

³ Бо ще на умовлений час це видіння, і приспішає кінець, і не обмане. Якщо б протягнулось, чекай ти його, бо воно конче прийде, не спізниться.

⁴ Ось надута, не проста душа його в ньому, а праведний житиме вірою своєю.

⁵ І що ж, як зрадливе вино, так горда людина спокою не знає: він роззявлює пащу свою, як шеол, і не насичується, як та смерть, і всіх людей він до себе збирає, і всі народи до себе згромаджує.

⁶ Чи ж усі вони не складуть приповістки на нього та загадки насмішливої йому не прокажуть: Горе тому, хто для себе розмножує те, що не його! Аж доки це буде? Горе тому, хто чинить тяжкою заставу на себе!

⁷ Хіба нагло не встануть оті, хто тебе буде гризти, і збудяться ті, хто тебе попихає, і за здобич ти станеш для них?

⁸ За те, що ти грабував був багато народів, вся решта народів тебе пограбує за ту людську кров, і за насильство над краєм, над містом та над усіма, хто мешкає в ньому.

⁹ Горе тому, хто неправедний зиск побирає для дому свого, щоб покласти гніздо своє на висоті, і тим із рук злого врятованим бути!

¹⁰ Нарадив ти сором для дому свого, щоб кінець учинити численним народам, і ти прогрішився за душу свою.

¹¹ Бо камінь з стіни буде кликати, і йому відповідь сволок із дерева.

¹² Горе тому, хто кров'ю місто будує, хто беззаконням встановлює город!

¹³ Чи ж оце не від Господа Саваота, що народи трудяться для огню, і мучаться люди на марність?

¹⁴ Бо пізнанням Господньої слави наповнена буде земля, як море вода покриває.

¹⁵ Горе тому, хто свого ближнього напоює з келіху гніву свого, і поїть, щоб бачити сором його!

¹⁶ Ти наситишся ганьбою більше, як славою. Пий також ти, та показуй свій сором! На тебе обернеться келіх правиці Господньої, ганьба ж на славу твою!

¹⁷ Бо насилля твоє над Ліваном на тебе спаде, а грабунок худоби зламає тебе за кров людську, та за насилля над краєм, над містом та над усіма, хто мешкає в ньому.

¹⁸ Який дасть пожиток бовван, що його вирізьбив творець його, і відлив, і вчитель неправди, що творець його мав охоту чинити богів цих німих?

¹⁹ Горе тому, хто дереву каже: Збудись, мовчазливому каменю: Зрушся! Чи він буде навчати? Ось він сріблом та золотом викладений, але жодного духу в ньому нема!

²⁰ А Господь у Своїм храмі святім, мовчи перед обличчям Його, уся земле!

РОЗДІЛ: 3

Молитва пророка Авакума, для співу на струнному приладі:

² Господи, звістку Твою я почув та й злякався! Господи, оживи Своє діло в середині років, у середині літ об'яви, у гніві про милість згадай!

³ Бог іде від Теману, і Святий від Парану гори. Села. Велич Його вкрила небо, і слави

Його стала повна земля!

⁴ А сяйво було, наче соняшне світло, проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги.

⁵ Перед обличчям Його моровиця іде, а по стопах Його пнеться полум'я.

⁶ Став, і землю Він зміряв, поглянув і народи затряс, і попадали гори довічні, вікові похилились узгір'я. Путі Його вічні.

⁷ Я бачив намети Кушана під кривдою, тремтять покривала мідіянського краю.

⁸ Чи на ріки, о Господи, Ти запалав, чи на ріки Твій гнів? Чи Твоє пересердя на море, що їздиш на конях Своїх, на спасенних Своїх колесницях?

⁹ Лук твій голий, нагий, наповнений стріл сагайдак. Села. Ти річками землю розсік.

¹⁰ Тебе вгледівши, гори дрижали, водяна течія потекла, безодня свій голос дала, зняла високо руки свої.

¹¹ Сонце й місяць спинилися в мешканні своєму при світлі Твоїх стріл, що літають при саяві блискучого списа Твого.

¹² У люті ступав Ти землею, у гніві людей молотив.

¹³ Ти вийшов спасти Свій народ, спасти Помазанця Свого. Ти з дому безбожного голову збив, обнажив Ти основу по шию. Села.

¹⁴ Ти пробив його списками голову князя його, як вони піднялись, щоб мене розпорошити; вони тішились, немов мали пожерти таємно убогого.

¹⁵ Ти кіньми Своїми по морю топтав, по водній великій громаді.

¹⁶ Я почув і затремтіла утроба моя, задзвеніли на голос цей губи мої, гнилизна ввійшла в мої кості, і тремчу я на місці своїм, бо маю чекати в спокої день утиску, коли прийде народ, який має на вас наступати.

¹⁷ Коли б фіґове дерево не зацвіло, і не було б урожаю в виноградниках, обманило зайняття оливкою, а поле їжі не вродило б, позникала отара з кошари і не стало б в оборах худоби,

¹⁸ то я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!

¹⁹ Бог Господь моя сила, і чинить Він ноги мої, як у лані, і водить мене по висотах! Для дириґента хору на моїх струнних знаряддях.

For other languages please go to www.wordproject.org